



CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	5. II 2015. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	32-3/15-1
VEZA:	
EPA:	716 XXV
SKRAĆENICA:	PRILOG:

**Skupštini Crne Gore
Predsjedniku**

04.februar 2015.god

Poštovani Predsjedniče Skupštine

U skladu sa odredbama člana 93 Ustava Crne Gore i članova 130 i 131 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu Vam dostavljam ***Predlog Zakona o minimalnoj zaradi***, uz predlog da se shodno članu 151. Poslovnika Skupštine Crne Gore zakon donese po skraćenom postupku.

Predlagač zakona

Poslanik Demokratskog fronta

Janko Vučinić

Zakon o minimalnoj zaradi

Predlog

Član 1

Ovim zakonom se uređuje iznos minimalne zarade, način njenog usklađivanja kao i sprovodjenje nadzora nad primjenom ovog zakona.

Član 2

Minimalna zarada utvrđena ovim zakonom je najniži mjesecni iznos bruto zarade koji pripada zaposlenom za rad u punom radnom vremenu

Član 3

Pravo na minimalnu zaradu, prema odredbama ovog zakona, imaju svi zaposleni koji rade u Crnoj Gori, bez obzira na vrstu registracije poslodavca.

Član 4

Visina minimalne zarade utvrđuje se jednom godišnje, u junu tekuće godine i njen rast se uskladjuje sa realnim rastom BDP-a iz prethodne godine u skladu sa zvaničnim saopštenjem MONSTAT-a.

Minimalna zarada ne može biti manja od 50% od prosječne mjesecne bruto zarade ostvarene u prethodnoj godini kod pravnih lica u Crnoj Gori, prema zvaničnom saopštenju MONSTAT-a

Visina minimalne zarade za period 01.06. 2015 do 31.05.2016. , kao i za svaki slijedeći jednogodišnji period, uskladjivaće se sa realnim rastom BDP-a za prethodnu godinu, na način da se udio minimalne zarade u prosječnoj bruto zaradi kod pravnih lica u Crnoj Gori ostvarenou u prethodnoj godini uveća za procenat realnog rasta BDP u prethodnoj godini, prema zvaničnom saopštenju MONSTAT-a.

MONSTAT će objavljivati visinu minimalne zarade u Službenom listu Crne Gore.

Član 5

Kontrolu primjene ovog zakona vršiće Republička Inspekcija rada, a kontrolu zakonitosti, pravilnosti i pravovremenosti obračuna, prijava i uplata budžetskih prihoda obavljaće Uprava prihoda

Član 6.

Novčanom kaznom u iznosu od 500 eura do 5.000 eura kazniće se za prekršaj poslodavac, pravno lice ako u propisanim rokovima zaposlenom ne isplati minimalnu zaradu u visini utvrđenoj odredbama ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se odgovorno lice kod poslodavca u iznosi od 100 eura do 1.000 EUR

Ukupna iznos novčane kazne kojom će se kazniti poslodavac za prekršaj iz stava 1 ovog člana uvećava se prema broju zaposlenih kojima poslodavac nije obračunao i isplatio minimalnu zaradu u visini utvrđenoj odredbama ovog Zakona, po njezinom dospjeću, s tim da tako izrečena novčana kazna ne može biti viša od najviše novčane kazne propisane posebnim propisom.

Član 7

Ovaj zakon stupa na snagu danom objavlјivanja u „Službenom listu Crne Gore“.

I USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona zasniva se na odredbi člana 16. stav 1. tačka 5 i članu 64 stav 1. Ustava Crne Gore

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

U Crnoj Gori je Zakonom o radu i Opštim kolektivnim ugovorom utvrđena minimalna zarada u iznosu od 30% od prosječne zarade u Crnoj Gori što je iznos koji je više nego nedovoljan za obezbjeđenje najelementarnih potreba za održavanje gole životne egzistencije, te prema tome je neophodno ovaj iznos povećati do granice kojom bi bar donekle omogućilo podmirenje najosnovnijih životnih potreba za hranom i stanovanjem. Sa ovim povećanjem bi se ublažila teška socijalna situacija za one zaposlene sa najnižim primanjima koji i pored zarade koje ostvaruju za puno radno vrijeme ne mogu obezbijediti sebi najminimalnije uslove za životnu egzistenciju.

Takođe je opšte poznato da jedan broj neodgovornih poslodavaca isplaćuje dijelu zaposlenih minimalne zarade i obračunavaju porez i doprinose za socijalno osiguranje na tako obračunate minimalne zarade a ostatak isplaćuje zaposlenima po dogovoru "na ruke" pri čemu nekažnjeno oštećuje državu, socijalne fondove i zaposlene koji za nešto veću zaradu zbog teške ekomske situacije pristaju na takvu isplatu. Sa povećanjem minimalne zarade bi se povećao prihod u budžet na osnovu poreza kao i prihod u socijalne fondove a takođe bi se umanjila šteta koja se nanosi ovakvim načinom isplate zaposlenom, zbog manje osnovice za obračun penzije.

Donošenjem Zakona o minimalnoj zaradi, minimalna zarada bi iznosila 50% od prosječne zarade što bi sada iznosilo na nivou Crne Gore 240 EUR neto ili 340 EUR bruto i uvećavala bi se svake godine u skladu sa rastom prosječne zarade i realnim rastom BDP.

U narednim godinama procentualno učešće minimalne zarade u prosječnoj zaradi bi se usklađivalo za procenat koji je jednak realnom rastu BDP za prethodnu godinu u skladu sa zvaničnim saopštenjem MONSTATA. Ovakav način usklađivanja minimalne zarade primjenjivao bi se od 01.juna svake naredne godine, pri čemu će se prosječna zarada obračunavati za period od cijele godine.

Zakonom o minimalnoj zaradi osiguraće se odgovarajuća zaštita zaposlenih, poboljšati njihov socijalni položaj i omogućiti ravnopravni uslovi poslovanja svih privrednih subjekata.

Zakonom se osigurava bolji sistem kontrole i sankcionisanja poslodavaca u slučaju da poslodavci ne isplaćuju zaradu, u skladu sa odredbama Zakona, što će doprinijeti efikasnijoj primjeni i poštovanju zakona.

II OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Zakonom se određuje iznos minimalne zarade , kao i način usklajivanja minimalne zarade, sprovodenje kontrole nad primjenom odredbi zakona , te sankcije za nesplaćivanje minimalnih plata zaposlenih.

Zakonom se postiže održavanje nivoa konkurentnosti crnogorske privrede, jednak položaj preduzetnika, uz osiguranje minimalne zarade kao najnižeg iznosa mjesечne zarade koji pripada zaposlenom za rad u punom radnom vremenu.

III POTREBNA FINANSIJSKA SREDSTVA ZA SPROVODJENJE ZAKONA

Za sprovodenje ovog zakona nijesu potrebna nikakva dodatna sredstva iz budžeta

IV USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODASTVOM I POTVRĐENIM MEĐUNARODnim KONVENCIJAMA

Iskustva iz medjunarodnog okruženja nam ukazuju na neophodnost i opravdanost zakonske regulacije instituta minimalne zarade, prije svega u zemljama članicama EU. Gotovo u svim državama članicama EU utvrđuje se minimalna zarada Zakonom ili Kolektivnim Ugovorima. U 20 od ukupno 27 država članica pitanje minimalne zarade je uredjeno zakonom, dok je minimalna zarada uredjena kolektivnim ugovorima u onim državama EU koje karakteriše visoka "pokrivenost" radnika i poslodavaca Kolektivnim ugovorima te visoki nivo sindikalne i poslodavačke organizovanosti, kao i dobra tradicija tripartitnog pregovaranja.

Odbor Evropskog Parlamenta za socijalna pitanja je 1993. godine predložio članicama EU da uvedu mehanizme za određivanje minimalne zarade u odnosu na nacionalnu prosječnu zaradu .

Prema izvještaju Evropske fondacije za unapredjenje uslova života i rada za 2006. godinu, glavne karakteristike instituta minimalne zarade u EU su:

- Minimalne zarade uređuju se zakonom ili kolektivnim ugovorima
- Minimalne zarade se uskladjuju periodično (godišnje, dvogodišnje ili vezano uz pojavljivanje određenih okolnosti)
- Metodologija i subjekti su različiti (socijalni parteni, Socio-ekonomsko vijeće, Vlada..)
- Subjekti primjene su različiti (svi zaposleni u proizvodnom sektoru, svi zaposleni iznad 21 godinu starosti, izuzeti su pripravnici te javni i državni službenici i sl)
- Podstiče se sektorsko kolektivno pregovaranje

- Nema prilagodjavanja regionalnim disparetitima

IV PREDLOG DONOŠENJA ZAKONA PO SKRAĆENOM POSTUPKU

Osnov za donošenje ovog Zakona po skraćenom postupku nalazi se u odredbi člana 151 Poslovnika Skupštine. Po skraćenom postupku može se donijeti zakon kojim treba urediti pitanja i odnose nastale uslijed okolnosti koje nijesu mogle da se predvide, a nedonošenje zakona moglo bi da prouzrokuje štetne posljedice.

Neusvajanjem ovog zakona veliki broj zaposlenih bi pretrpio značajnu štetu neusklađivanjem najnižih zarada sa odredbama ovog Zakona.

Obrazloženje

Član 1

Utrduje se područje primjene zakona

Član 2.

Definisna je pojam minimalne zarade na način, da se odreduje da je to najniži mjesecni iznos zarade koji pripada zapsolenom za rada u punom radnom vremenu

Član 3

Utrduje se pravo na minimalnu zaradu svim zaposlenim u Crnoj Gori, s tim da su takvu zaradu obavezni isplatiti svi poslodavci koji zapošljavaju radnike , bez obzira na njihovu reguistraciju

Član 4

Utvrđuje se da minimalna zarada ne može biti manja od 50% prosječne zarade u Crnoj Gori , prema zvaničnom saopštenju MONSTAT-a. Procentualni udio minimalne zarade u odnosu na prosječnu zaradu za prethodnu godinu, za svaki obračunski peirod , obračunavaće se nakon što MONSTAT objavi podatke o realnom rastu BDP za prethodnu godinu i to na način, da se stopa učešća minimalne zarade u prosječnoj zaradi iz prethodne godine uvećava za procenat realnog rasta BDP u prethodnoj godini. Ovakav način utrdjivanja minimalne zarade primjenjivaće se od 01. juna svake naredne godine.

Član 5

Utvrđuju se nadležna tijela državne uprave ovlašćena za nadzor nad primjenom ovog zakona.

Član 6.

Utrduju se sankcije za slučaj nepoštovanja odredbi ovog Zakona, a koje su uskladjene sa okvirom prekršajnih sankcija definisanim Zakonom o prekršajima

Član 7

Utvrđuje se dan stupanja na snagu ovog Zakona